

Bas Schelling en Mijke Buit wonen in de voormalige pastorie

Door: Henk van den Heuvel

Sinds oktober 2017 zijn Bas Schelling (37) en partner Mijke Buit (40) de eigenaren van de voormalige pastorie in Goudswaard. Hun bezit aan de Molendijk 26, voorzien van een ruime voor- en achtertuin, voelt al als thuis. Ondanks de aanvankelijke twijfel van de Rotterdamse Mijke.

IN GOUDSWAARD WONEN?

„In Goudswaard wonen? Niet echt mijn eerste keus”, zo was haar mening toen zij elkaar net kenden. Geboren en opgegroeid in Vreewijk, de arbeidersbuurt in Rotterdam-Zuid, tot voor kort woonachtig in Prinsenland. „En dan fiets je in 20 minuten de stad in. Met alle faciliteiten. De bioscoop, de parken, de restaurants. Vergelijk dat maar eens met Goudswaard. Het is een hele andere manier van leven.” Bas daarentegen woont zijn hele leven al in het Korendijkse dorp. Zijn naam wordt steevast gevolgd door de toevoeging ‘Junior’, iedereen in het dorp kent vader Bas. In 2017 won pa de Frans Jansen Vrijwilligersprijs, vanwege zijn werk bij diverse instellingen en organisaties. Maar ook ‘Junior’ is bepaald geen onbekende in het dorp. „Toen ik hier voor het eerst kwam leek het alsof hij iedereen kent hier. Constante begroetingen, het werd me al snel duidelijk dat Bas erg gehecht is aan zijn dorp. En aan het leven in de Hoeksche Waard”, zo kijkt Mijke terug. Dat besef veranderde het zoekgebied naar een huis. Aanvankelijk

achtertuintuin wordt begrensd door een enorme kastanjeboom. Daar vloog op dat moment een specht in. Ik wist meteen dat ik hier wilde wonen. Een paar minuten lopen en we staan te midden van de meest mooie natuur waar we beide van genieten.” Mijke voelt zich inmiddels thuis in Goudswaard en houdt van de rust en ruimte. „Recentelijk was ik weer eens in de stad. ‘Wat een hectiek’, dacht ik. Stress bijna.” Ze heeft zich aangepast aan diverse dorpsgebruiken en voelt zich een echte Goudswaardse. Het feit dat Bas in het dorp is opgegroeid en iedereen kent heeft daarbij wel geholpen. „Wat ik ontzettend waardeer en in Rotterdam niet gewend was, is dat iedereen elkaar hier op straat groet en

kerk destijds een praktische oplossing van een groot probleem. In de pastorie werd de boktor aangetroffen. Met succes liet de nieuwe particuliere eigenaar deze hout aantastende insecten bestrijden. „Sommige dakdelen zijn vervangen. Andere stukken zijn afgeschaafd en bewerkt. Gelukkig maar, de houten constructie is weer stabiel en betrouwbaar”, zo legt Bas uit.

ANNO 1912

Het uit 1912 stammende pand werd na de privatisering in 1995 door twee families bewoond, iedere keer voor circa tien jaar. Bas en Mijke zijn de derde particuliere eigenaren van de opvallende blikvanger aan de Molendijk. Bas:

Molendijk 26: van hoge cultuurhistorische waarde.

Pastorie met Hervormde Kerk — Goudswaard

Een ijzeren brug over de sloot gaf toegang tot het huis.

was het de bedoeling om dichterbij de A29 te gaan wonen. „Ik werk in Breda, Bas heeft zijn belastingadvieskantoor Fairtax in Oud-Beijerland. In het gebied daartussen zochten we aanvankelijk naar woonruimte.”

SPECHTEN IN DE ACHTERTUIN

Na een poosje heen en weer pendelen tussen Rotterdam en Goudswaard en proef wonen in het ‘oude’ huis van Bas, besloot het paar om het samenwonen elders voort te zetten. Ook de voormalige pastorie werd bezichtigd. Mijke: „Uit nieuwsgierigheid gingen we kijken. We vonden het huis vooral erg groot voor ons samen, we waren niet meteen overtuigd.” Het pand maakte desondanks indruk, want na diverse bezichtigingen in de regio kwam het tot een tweede bezoek. „En toen was het gevoel meteen raak. Een prachtig gelegen huis met veel historie. De

aansprekt. In de afgelopen twee jaar heb ik met meer mensen uit Goudswaard kennis gemaakt dan in de flat in Rotterdam, waar ik acht jaar heb gewoond.” Voor Bas zijn de gewoontes bekend, het dorp kent hij als z'n broekzak. Maar ook hij geniet met volle teugen van zijn nieuwe bezit. „Onze Afrikaanse waakhond houdt net als wij van de grote tuin. Voor de vogels hebben we een voederplank ophangen. Hier zit permanent een koppeltje grote bonte spechten. Vanmorgen zat er een groenling in de achtertuin.” Die achtertuin oogt nog altijd enorm. Maar niet meer zo groot als vroeger, toen alles nog bij de kerk hoorde. In 1995 werd het kerkelijke bezit gesplitst. De oude pastorie ging in de particuliere verkoop, dichterbij de kerk van de ‘Hervormde Gemeente Goudswaard’ werd voor de dominee een nieuwe pastorie gebouwd. Deze handelwijze was voor de

„We hebben al wat onderzoek gedaan naar de historie. Vanuit de kerk hebben we begrepen dat het archief helaas verloren is gegaan. Tijdens de inundatie heeft het hier onder water gestaan en werden de kerkdiensten in Oud-Beijerland gehouden.” De bouw van hun huis werd aangekondigd in het Rotterdams Nieuwsblad van 9 februari 1912, als vervanger van het in verval geraakte achttiende-eeuwse exemplaar. Die oude pastorie stond dichterbij de kerk en werd pas gesloopt toen de nieuwe pastorie werd opgeleverd. De eerste bewoners waren Pieter Gerard de Veij Mestdagh en echtgenote Ernestine Marie de Vidal de Saint-

Germain. Hun eerste kind Cornelis Nicolaas Jan werd hier geboren in 1914. „Ook in Dordrecht heb ik recentelijk nog wat archiefstukken getraceerd, ik hoop dat die documenten weer wat toevoegen aan de kennis over ons huis.” Dankzij het bezit van enkele oude ansichtkaarten is goed te zien hoe het huis en de tuin in de loop der jaren zijn gewijzigd. „Een ijzeren brug over de sloot gaf toegang tot ons huis. Aan de oostelijke kant werd een serre gebouwd, dat is nog steeds een heerlijke plek om te zitten. De uitbouw op het dak (dakvenster) is ooit vervangen door een dakraam, die koekoek zou ik graag weer willen aanbrengen.”

Vanuit de kerktoeren: rechts de nieuwe pastorie, links het huis van Bas en Mijke.

Mijke en Bas voelen zich helemaal thuis.

HOGЕ CULTUURHISTORISCHE WAARDE

De staat van de voormalige pastorie beschrijft het paar als ‘goed’. Zo voelt en oogt het pand ook, de solide bouw van ruim een eeuw geleden heeft de tand des tijds doorstaan. Ruim 200 meter vloeroppervlak is verdeeld over de begane grond, een heerlijk koele kelder, de eerste verdieping en een ruime opbergzolder. Hoge plafonds en hoge raampartijen zorgen voor een ruimtelijk gevoel met veel lichtinval. „We hebben er eigenlijk niet zoveel aan hoeven doen. We hebben een houtkachel aangeschaft en wat dingen laten repareren, zoals het marmer in de gang. Want we zijn wel zuinig op ons huis.” Dat laatste zal de gemeente Korendijk goed doen. Recentelijk informeerde de gemeente de bewoners dat hun bezit wordt bestempeld als ‘bezit van hoge cultuurhistorische waarde’. „Daar zijn we natuurlijk wel trots op”, zo reageren Bas en Mijke op de kwalificatie van hun huis. „Maar voor ons blijft het vooral een huis om prettig in te wonen. Wij houden niet van uiterlijk vertoon, maar vinden het wel belangrijk om een stukje geschiedenis in stand te kunnen houden. Daarbij is iedereen hier welkom om er van mee te genieten. We zijn praktisch van aard en zijn blij dat alles nog functioneel is. We verheugen ons erg op het voorjaar. Dat gaan we voor het eerst meemaken, op deze prachtige plek in het dorp.”